

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. — O pravništvu, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Zaradi binškošnih praznikov izide prihodnji list v sredo.

Turško poboljšanje.

Še nij počila srbska ali črnogorska puška, a vendar ob enem iz Carigrada in iz Londona Turki jako zavajajo, da se jim hudo godi. Novi turški sultan, zarotnik Murad, ki je pred nekaj dnevi svojega strijca najbrž zadavil, izdal je v Carigradu pismo ali „hat“ v katerem priznava, da je stanje turške države slabo in težavno; ali on obeta poboljšanje, obeta ravnopravnost vsem narodnostim in veram, obeta konstitucijo, ter da bode on sam 7 milijonov frankov menj potrosil kakor prejšnji sultan, in državi prepustil. V Londonu pak je minister Disraeli v parlamentu 2. junija dejal, da sicer je (za angleške koristi) sedaj v Carigradu boljše, vendar je položaj kritičen. Tedaj jadikujejo in tožijo uže Turki sami, in sicer zdaj, ko so novega sultana dobili po „božji milosti in po volji naroda“, kakor se lopov lažno zove. In Angleži, naenkrat na Ruse zopet s staro sumnostjo in zavidnostjo pikri, ki so srečno v Carigradu proti Ignatievu zarotovali, sedaj ne vidijo nič gotove koristi, ampak tudi javno zajamravajo.

Turki obetajo poboljšati se. Ali to so obetali tudi pod Abdul-Azizom. In če njemu vstaši nijso nič verjeli, iz kakovega uzroka naj verjemó Muradu? Če so Srbi odločili se iztrgati legitimnemu sultanu Azizu srbske zemlje, da jih zedinijo, zakaj jih ne bi tem bolj sultanu Muradu, ki je prost vstaš, upornik brez legitimnega prava, tako da bi ga morali konfiscirati, kakor so nas od po-

četka hercegovske vstaje večkrat konfiscirali češ, da zoper legitimnitetu pišemo. Murad ne zasluži čisto nič več vere kakor njegov prednik, tudi je ne bode našel in za to se bodo vse obljube, ki jih novi sultan dela ravno tako izjalovile in izpridile kakor so se Andrassyjeve in berlinske, katerih zdaj niti ne bodo izročili Turčiji, ampak pustili najbrž, da turška mrhovina sama razgnjije in razpade.

Zrno orientalnega vprašanja.

Orientalno ali vzhodnje vprašanje nij le narodnostno, nij le religijozno, nego ono je uprav svetovno gospodarsko, in baš zato se vsa Evropa trese pred njim.

Tu gre zato, da se trgovinski potje našega azijsko-evropskega dela svetá, zraven pa tudi kulturno stanje, ki se s trgovinstvom zmirom ujema, zopet postavi v svoje staro pravo, katero je dosedaj, vsled pokončevanja in pustošenja turške sablje, v prid trgovine atlanskega morja izgubilo se bilo. Tu velja samo starodavne trgovinske luke in mesta srednjega morja, katere so od Turkov opustošene, in so morale svoj nekdanji cvet na severo-zahodnej periferiji Evrope ugodno ležčim otokom (Angliji) odstopiti, zopet privedi v naravno delovanje; tu gre za to: odpraviti žalostne posledice, katere je prouzročilo usiljenje turških, divjih, kulturno nezmožnih krdel uže več stoletij za naše evropsko-azijske kulturna razcvetanja. Sedaj, ko izumira surova naravna moč turškega elementa, naj stopi na mesto bolehnega životarenja zdravi in življenja polni razcvet družih narodnostij. Avstrija nekdanj tako blizu uže udeležena cveta srednjemorskih trgovinskih krajev, ne bode ravno najmenj pri tej prekuciji pridobila.

Rusija — naj se jej posmehuje nemška širokoustnost ali pa obžalovanja vredna francoska velikoslavnost, — Rusija je tista, katerej je odločil voditelj osode narodov ono ozdravljenje. Kozak je kulturonosец v azijskem vzhodu. Noben drug evropski narod ne bi bil zmožen in pripravljen to težko civilizacijsko delo notranje Azije prevzeti in dovršiti. Noben narod nij v tej kulturnej moči za tako nalog; noben narod nij v istej meri notranjenega sorodstva z onim narodom, ki se mora kultivirati; noben narod nema take velikanske moči v svojej roci; noben narod nij po svojej geografičnej legi zato tako pripraven kakor Rus.

Ne bodimo zaradi tega nevoščljivi Rusiji; noben drug evropski narod naj jej ne bode zaviden, — najmenj pak angleški, kateri je za azijske naselbine popolnem nepoklican, popolnem nezmožen. Angleška izkazala je občudovanja vredno moč o vladovanju tujih etničnih elementov, ali njena trda samovoljnost zadržuje jo od tega, da se nij vmešala z njimi, brez katerih srednja Azija za dolge čase še ostane odgovorna za barbarstvo in opustošenje. Za zahodnje-evropsko kulturo je le sreča, da Rusija obrača svoj vid tudi v Azijo in svojo velikansko moč v daljnem vzhodu zvezati namerava.

Francozje in Nemci.

Kadar pride do svetovne vojske, bode francoski narod pomnil, kako se ima nasproti poprusenim Nemcem obrniti. Zastonj so skušali Nemci v svojem strahu vse dobro upanje v republiko staviti. Republika je narod, in narod ne bode nikdar pruskim Nemcem, ki so sedaj tako prevzetni, oni in njihove pritekline

Listek.

Praznik dveh mohamedanskih mučencev.

Na strmej, visokej, skalnatej planjavi ruske Transkavkazije leži mesto in tvrđjava Žuža, 35 milj na južnej strani mesta Tiflisa. Tukaj so gospodarili svoje dni kani Karabegi. Mesto šteje 21.000 prebivalcev, ki se po veroizpovedanji delé v kristijane, Armence in mohamedanske Tartare in ima široke, dobro tlakovane ceste, ob katerih velika, lepa poslopja stojé. Hiše transkavkaskih mest se od onih v Ciskavkaziji le v tem razločevajo, da nemajo planih temveč strme strehe. To uzročuje, da so ona mesta evropskim zelo podobna.

Tú v Žuži obhaja mohamedansko prebivalstvo vsako leto deset dnij praznik mučencev Husuna in Hosaina, katera praznuje posebno šiitska sekta, h katerej se ne malo žužiskih prebivalcev prišteva.

Legenda je v kratkem naslednja: Hu-

sun pridene si kot peti neposredni naslednik Mahomeda (prvi bii je Abu Beker, drugi Omar, tretji Othmar, četrti Ali) čast in naslov kalifa. Kot potomca in namestnika velicega proroka imajo ga mohamedanski verniki zelo v čislih. A tudi njih ljubezen je zavzemal kot pravičen in dobrosrčen vladar.

Ayzid, sirski kralj, hlepeč prisvojiti si njegovih posestev v Arabiji, ga v Medini otrova. Ker je Husunov sin še premlad za prestol, nasleduje mu v gospodarstvu in kraljestvu njegov (Husunov) mlajši brat, Hosain.

S tem prične sirski kralj vojsko. Pri reki Eufрати pride d' bitke. Obojnih čete nijso o nikakovem razmerji. S Hosainom bojuje se valjda 72 vojakov, mej tem, ko šteje sirska armada 30.000 mož. Vendar traja bitka celih deset dnij.

Konči desetega dne zmagani in pobiti so Hosainovi vojaki popolnem. Hosain sam krvaveč iz mnozih ran zvrne se raz konja. Sirski kralj pošilja neprenehoma velike čete k njemu češ, da bi mu odsekale glavo. A vse se

zbojé ter zbežé. Slednjič prispeta dva krvoželjnika, kojima je bila od kralja obljubljena plača velika briga. Hosain jima pravi: „Čakajte še vsaj nekaj hipov; danes je petek (nedelja Mohamedanov), deseti dan meseca meharema in čas molitve. Pustita me za toliko pri miru, da opravi svojo molitev.“ Vrže se potem na obraz ter moli. Morilca upotrebita to priliko ter mu odsečeta glavo. Neseta jo potem na sulici skozi mesta; a povsod se čuda godé. Vse ljudstvo groza in strah prehaja.

Spomin omenjenih mučencev pak se sledeče praznuje. Deset dnij se posté Mohamedani od zore do mraka. Valjda se je zmrčilo, počno pojedine, ki trajajo do solnčnega vzhoda. Na večer skačejo in kričé Tartari kot besni po vsem mestu. Ob dnevi zbira se množica v mošejah. V prenočišč karavanov predstavlja se tudi igrokaz treplenja Husuna in Hosaina. Igrokaz šteje deset dejanj. V jednom dnevu se le jedno dejanje predstavi, v katerem ženske rôle preoblečeni

pri nas, da so mu vzeli dve deželi, pofrancoženi Elsas in francosko Lotaringijo z Metzom. In to je jako izvrstno za bodočnost Slovanstva, katerega glavni sovražnik je baš prusijansko Nemštvo.

To se je zadnje dneve zopet pokazalo. V Parizu so študentje snovali mejnarodni kongres študentov za občne svobode. Hoteli so študente vseh narodov povabiti. Ali večina je to idejo zavrgla, ker študente vseh narodov bi sprejeli, samo nemških ne. „V Berlinu nemamo bratov“ rekli so jedni. Drugi so pristavili: „Mi hočemo zvezo s tacimi narodi, s katerimi je Francozom mogoče bratiti se, a z Nemci ne.“ Tretji so govorili: „Mi Francozje ne moremo razumeti, kako bi nam mogoče bilo, prijateljsko občevati z ono nemško mladino, ki še denes zmago sile in moči slavi nad pravico.“

Tako francoska mladina. Pojasnila k temu gotovo nij treba za slovanskega bralca.

Jugoslovansko bojišče.

Iz zgornje Bosne se poroča: Vsa turška posadka v mestu Bužim 2400 mož se je morala vstajnikom udati. Vstaši so Avstrijo prosili, naj te turške vojake vzame in kje zapre, če ne jih morajo poklati, ker jih nemajo kam deti, izpustiti jih pa tudi ne morejo, da bi zopet proti njim vojevali.

„Glas Crnogorca“ od 1. junija prinaša jako bojevit članek, ki dokazuje, da Črna gora mora v boj.

Na avstrijski parobrod „Radecky“, ki je plovil po spodnji Donavi gori, nabralo se je v posameznih majhenih štacijah 300 Bulgarov in Srbov, ki so kot popotniki vstopili. Najedenkrat iz kofrov izvlečejo orožje in povedo, da so vstaši in so kapitana ter njegove ljudi prisilili, da jih je blizu Lompalanke na turško zemljo izbarkal.

Iz Belgrada se piše nemškemu listu koncem maja. Dozdaj je poslanih 140 kanonov na mejo. Prisilno posojilo hitro v blagajnice prihaja. Pričakuje se ruski general Fadejev. Ob istem dnevi ko Srbija, maršira tudi Črna gora nad Turke. Obe kneginje bosta načelnici odbrov za oskrbovanje ranjenikov. Črnogorska se torej sredi junija vrne iz Kotora v Cetinje.

V Belgrad je prišel ameriški general Charles Thewis, ki je že 25 let na vsakem

bojišči ter stopil v srbsko vojsko. Ruski oberst Izmailov je stopil v srbski generalstab.

Iz Ruščuka se dunajskemu vladnemu časniku o vstaji piše: Noben dan ne mine, da ne bi katera četa vstašev prišla v Bulgarijo čez mejo iz južne Rusije, Srbije ali Rumunije. To so čete po 100 do 200 mož. Ti tudi druge mirne prebivalce k vstaji prisilijo. — Blizu Sofije so vstaši jeden tabor nizamov pretepli in v mesto nazaj zapodili. — 22. maja je bojevalo pri Sartovo 8000 mož, Turki niso mogli vstašem vzeti šanc in so se umeknili. — Vodje vstajnikov so vsi vojaško izšolani, vstajniki imajo dobro orožje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. junija.

Delegacije so menda včeraj končale svoje seje. Obžaloval tega konca menda nihče ne bode ker so nerodoviten zavod v našem parlamentarizmu.

Naslednik **Johna**, načelnik generalnega štaba postane baje general Pakeny, dozda komandant v Pressburgu. Po imenu soditi je Magjar in ga zlasti magjarski listi močno hvalijo. Mi se pa ne veselimo kaj posebno, da ta magjarska imena zasedajo čedalje več prvih mest.

Vnanje države.

Avstrijski poslanik v **Belgradu** knez Wrede je svoje mesto zapustil. Kmalu se bode videlo, ali zato ker mej vojsko neče v Srbiji biti, ali pa le, da ustno poroča v Pešti o stanju v Srbiji, od koder vsa poročila samo vojno govoré.

Iz **Pariza** se objavlja sledeči telegram: Angleški poslanik lord Lyors je prišel 31. maja k francoskemu ministru vnanjih zadev Decazesu in mu je rekel, da novi turški sultan hoče vsem narodnostim in veram stanje poboljšati in jim več dati nego more ruski narod kedaj od svoje vlade zahtevati. (Kako smešno to od Turka! Ur) Francoski minister Decazes je svojemu zastopniku v Carigradu baje telegrafiral, naj sultanu prizna potrjenje Francoske, ako novi sultan turški tako ustavo dá, po kateri dobodo vstale provincije več, nego jim berlinski memorandum obeta. — Mi mislimo, da so to prazne besede.

Francoska flota v Tulonu je dobila ukaz pripraviti se, ker bi utegnila potrebna biti. — V zbornici je začela se debata o podeljevanju akademskih gradov.

Italijanski dve ladiji v Neapolju sta dobili ukaz, ploviti v Levante, ako bode treba, da se boja udeležita.

Iz Maribora 2. jun. [Izv. dop.]

(O volitvi v mariborski okrajni zastop.) Mariborsko okrajno glavarstvo je prošnje več volilcev, da bi volitev v oddelku velicih posestnikov sistiralo tako dolgo, da se volilni zapisnik legalno popravi in dopolni, rešilo s tem odlokom, da ne more prošnji ustreči, ker je čas za reklamacije že prešel. Vendar tisti volilci, ki so bili izpuščeni in so bili naznanjeni so vzeti po uradnem potu v zapisnik volilcev. Konrad Seidl pa nij izbrisan, ker je v davkovskem katastru kot davkoplačevalec z zemljišnim in hišnim davkom brez vojne doklade s 63 gld. 61½ kr. zapisan in s tem ima v velikem posestvu volilno pravo.

Zoper ta odlok so volilci vložili priziv ali rekurs, ker volilni zapisnik se po pretečenem času za reklamacije v smislu §. 26. in 27. postave o okrajnih zastopih ne sme niti po uradnem potu izpreminjati ali korigirati. Ker je c. kr. okrajno glavarstvo samo konstatiralo, da je zapisnik volilcev vsled mnogih izpuščenj pomanjkljiv, ne more to napako popolnem popraviti z uradno korekturo, ostaje samo postavljeni pot odprt, zapisnik volilcev na novo narediti po postavi in ga na reklamacijo položiti volilcem.

Pogledali smo v davkarski kataster robaške občine in tam smo našli, da je gospa Katarina Seidl, rojena Gruber vpisana z 58 gld. 46 kr. davka brez vojne priklade, katera je res tudi posestnica teh realitet. Konrad Seidl je v tej davkarski občini, katero okrajno glavarstvo imenuje, samo s 5 gold. 15 kr. davka vpisan in po §. 12. postave o okrajnem zastopu ne more imeti v velikem posestvu volilne pravice.

Ker imata Katarina Seidl, rojena Gruber, in Konrad Seidl, ločena posestva, ne morejo se dati skupaj številiti po §. 13. omenjene postave, ker po tej postavi le imenja več nepremakljivih stvari v jednej osobi le-to opravičuje do volitve. Če je Seidl napačne ali morda ponarejene davkarske bukve imel, to nič ne odloči, le kdor je res posestnik, ta ima pravico voliti. (Daljni komentar moramo zaradi naših tiskovnih razmer izbrisati. Ured.)

(Dalje v prilogi.)

do očí zakriti možje igrajo. Deseti dan se predočuje smrt Hosaina na travniku zunaj mesta. Neštevilen sprevod, kojega se udeleži vsak prebivalec, pomiče se iz mesta. Podoba, ki sledi sedaj, nema nikjer jednecega, kar bi slep fanatizem ne bil mogel izvleči na svitlo.

Sprevod se prične s stotino mož, ki stopajo v dveh vrstah, v desnej roki držé nabrušeno sabljo, koje rez je obrnena proti licu. Čelo ter lice si ti fanatiki s sabljami razsekó. Krv jim brizglja iz ran. Obraz je pokrit s skorjo že strknene krvi. Bela haljina, v kojoj so zaviti, kaplja od krvi. V sredini na ta način razmesarjenih stopajo „mučenci“. Ti so slavitelji dneva. Njihove prsi so golé, v mesu pak tiče vsakovrstna rezala (noži, vilice, dolgi špičasti žreblji itd.) Obraz je prepoln micnih lesenih klinčkov, na kojih visé obešance ter mala migalna zrcala. Iste vrste zrcala visé tudi na ramah, prsih in trebuhu na sklepih medenih dret, ki tiče v životu. Preko prs in hrbtišča sta konca dveh hanžarov

navskriž tik kože, ki se ubodeta v meso, kakor brž malo nerodno stopa. Na kvokih visite itak dve sablji, od kojih prvih koncev leté bakrene verige, ki tiče v mesu ran. Tem besneji je fanatik mučenec, tem težaje so verige, včasih nosé tudi železne.

Lehko umljivo je, da so takovi fanatiki redkost. Pri jednem sprevodu jih je največ po pet ali šest. Marsikateri se zgrudi na tla vsled slabosti ter bolečih ran. Nesó ga potem kot mrtveca na stran.

Tem brezumcem sledé takozvani pokorjenci, ki se mej divjim krikom s pestmi ob golih prsih bijó. Pobožnej te vrste poslužujejo se v ta namen tudi kamnov.

Ljudstvo pozdravlja ta ostudni igrokaz z neprenehljivimi klici: „Evo naše pravične, evo stebre naše pobožnosti!“

Nepotrebno se mi dozdeva še natančneje opisavati krvavo podobo, akoravno je še dovolj posameznostij.

Le-to še omenim, da se sprevod na travniku pred mestom na katerem se smrt Hosaina

predstavlja, postavi v okrog, okolo katerega se gnjete ljudstvo.

Mej tem, ko se igra vrši, svira navadno godba katerega tam garnizujočega polka. Sledi še nekov drama, o kojem omenja tudi legenda, namreč boj pri Eufratu. Tega predstavljajo kot v boji najbolj večji vojaci, donski kozaki.

Hegerjeva slavnost.

V Polički (na Češkem) 14. maja. [Izv. dop.]

(Piše Anton Bezenšek.)

„Slovan povsod brate ima!“

(Dalje.)

Prihodnje jutro 14. maja zasvitalo je v celej krasoti nad Poličko. Še pred solnčnim izhodom zaslišala se je godba svirajoča po mestnih ulicah, in donenje topov oznanovalo je bližnjim in oddaljenim, da se denes slavi v Polički poseben praznik. Kakor sem uže od doma navajen ob velikih svetcih raneje vstajati, tako mi tudi tukaj radostna čutila, vzbujena v mojih prsih niso dala v postelji

Iz Rake 31. maja. [Izv. dop.] Naš novoizvoljeni občinski zastop je imel včeraj 30. maja prvo redno sejo h katerej so došli skoraj vsi odborniki. Na dnevnem redu so bile važne stvari v prvi vrsti pa strašno zanemarjeni občinski poti. Ta hvalevreden predlog gosp. Vehovca je bil rešen tako, da so se izvolili za vsako „davkarsko mero“ po 4 možje, da bodo za popravljenje potov skrbeli in nemarneže kaznovali. S tem nam je županstvo jako ustreglo kajti, poti sploh po vsem Dolenjskem so v najslabšem stanju, posebno vsled zadnjega deževnega vremena; hvala pa g. Vehovcu za njegov predlog o popravljanju potov.

Drugič se je jednoglasno sklenilo, splojevati ostreje domačo policijo posebno ob nedeljah in praznikih se bodo gostilnice nadzorovale, kajti žalostno je za občino, kjer se pretepajo kakor se žalibog pri nas godi. Tedaj nadejamo se, da bode novoizvoljeni občinski zastop potrebne korake storil, ter zabranil pogosto pretepovanje s pomočjo sl. c. kr. žendarmerije.

Tretja važna točka je bila, da se napravi prošnja do slavnega c. kr. okrajnega glavarstva, da ubogemu kmetu odpiše nekaj davkov vsled zadnje povodnji in mraza.

Nadejati se je, da bode ta prošnja uslišana, kajti zadnji mraz in povodenj sta nam strašansko škodo napravila tako, da brez upa gledamo v prihodnost.

Končno pa je posebno hvale vreden naš novoizvoljeni občinski zastop ker je začel v našem premilem slovenskem jeziku vse uradovati. Veselilo nas je ko smo zvedeli, da se je pri včerajšnji seji prvi slovenski sejni zapisnik pisal. Slava vam občinski možje, da svetu pokažete, da ne zametujete častnega jezika naših očetov Slovanov!

Iz Krškega 31. maja. [Izv. dop.] No hvala bogu, zopet imamo po dolgem deževanju in mrazu lepe solne ter tople dneve. Zadnji mraz je po naših nogradih, sploh na Dolenjskem velikansko škodo napravil, posebno so trpeke trte in sadno drevje po nižavah, kjer se je bila megla vlegla. Žalostno je videti črno in velo cvetje in perje po trtah in sadnim drevji. Jednaka se je godila nekaterim posestnikom onkraj Save na Štajerskem. Po višavah nij mraz tolikanj škodil, kakor po dolinah. Te dni mi je tožil jeden posestnik, da je njegov,

ob Savi ležeči nograd popolnem zmrznil tako, da se je zjokati; škode mu je kacij 100 veder vina, tedaj up je šel po Savi, kjer sem se največ pridelati nadejal. Zraven mraza je pa še povodenj velikansko škodo napravila na polji. Dvakrat je Sava in Krka poplavlila polje ter ga tako rekoč obrila. Samo v Krškem okraji je povodenj škode napravila čez 15.000 goldinarjev.

Kaj naj počne kmet? Za davke ga rubijo in gospodje ne verujejo, da čestokrat še za sol novcev nema, kaj pa bode v prihodnjem letu, če mu je uže zdaj ves up na dobro letino po vodi splaval.

Iz Dunaja 31. maja [Izv. dop.] Do sedaj sem vam o naši „Sloveniji“ vedno mnogo prijetnega imel poročati. Z radostjo sem pisal kako se imajo vseučiliščniki združeni v slovenskem akademickem društvu, ki si je pridejalo lepo ime „Slovenije“; kako se daleč od domovine shajajo nje sinovi v blag namen: „svoje družabnike napeljevati k vednostni in zabavni omiki s predavanjem, pogovori in petjem“. In vse to v milej naši materinščini! Vsak slovenski rodoljub, ki je prišel v metropolo avstrijsko prizadejal si je ter prišel rad v zbor nadepolnih slovenskih mož tukajšnjega vseučilišča, v društvo za slovensko reč vnetih mladencev. In uverjen sem, da je vsak nesel prijeten vtis soboj domov, „o nadi boljše naše bodočnosti“.

„Slovenija“ se je tudi pri marsikaterih prilikah vrlo oponesla i nikakor nij dvomiti, da so opisi slavnostnih besed, kakor i družih zabavnih večerov našli prijeten odmev v daljnjej naši domovini.

A zdaj se je uže pripetilo, da se je v „Sloveniji“ popevalo — po švabski, tu i tam švabsko-burševske pesni, ki ne ugajajo preveč estetičnemu okusu. V predzadnjem zboru „Slovenije“, hitro po izvolitvi novega predsednika in novih odbornikov za 2. tečaj, popevalo se je zopet po švabski. To je napotilo v zadnjem zboru „Slovenije“ uda, da si je proti koncu zbora izprosil besede, ter zbor „Slovenije“ ogovoril sledeče: „Čuje i govori se okrog, da se je v poslednjem zboru „sl. dr. „Slov.“ popevalo po nemški. Za ime „Slovenijo“ je takovo počenje sramotilno, ker je gotovo izven namena slovenskega društva v njem popevati nemške pesni.

Vrh tega imamo Slovenci toliko krasnih domačih pesnij, da nam res nij potreba nemških; in če bi nam uže slovenskih primanjkovalo, ali nam nijso na razpolaganje pesni slavjanske? Stavi torej predlog: „Naj zbor „Slovenije“ izreče svoje obžalovanje o tem činu, ter naj sklene, da se v prihodnje v slovenskih zborih nema več popevati po nemški“. — — —

To so oni na pol-Slovenci, ki so brez vzvišenih principov, ki še zdaj ne vedo, kaj je glavno teženje Slovenstva. Da so celo nekateri odborniki toliko zabiti, da nemajo še pravega pojma o 9. točki pravil „Slov.“, ki se tako-le glasi: Redni shodi,* ki imajo biti vsak mesec vsaj dvakrat, imajo namen družabnike z vednostnim in beletrističnim predavanjem in s petjem domačih pesnij izobraževati in razveseljevati,“ je še čudneje.

(Mi smo iz tega dopisa mnogo brisali, da ne bo „hude krvi“. Dopisnik sicer gotovo prav in pošteno sodi, a zdi se nam, da morda malej stvari preveliko važnost daje. Sicer pa mladim in krepkim Slovincem toliko energije prisojamo, da bi nemškutarske elemente iz sebe vrgli, če so res mej njimi (in če jih nij mogoče s prijateljstvom za narodno reč pridobiti, kar je še bolj in pri mladeži ne vselej nemogoče). Pozabiti pa nikdar ne smejo, da je treba mej soboj potrpljenja, prijateljskega razgovora, in — treba bati se malostne osobne prepirljivosti. Ur.)

Domače stvari.

— (Slikar g. Ivan Franke) je izdelal in v čitalniškeje bralneje sobi v Ljubljani razpostavil sliko pokojnega prvega urednika „Slovenskega Naroda“ Antona Tomšiča. Delo, naročeno od odbora za spominek Tomšičev, je tako izvrstno in umetniško dovršeno, da ga sme gosp. Franke mej svoje prve šteti. Kdor je pokojnega slovenskega rodoljuba in novinarskega našega prvoborca poznal, meni, ko sliko zagleda, da ga ima živega pred soboj. Slikar je delal po fotografiji a pozna se, da mu je bil prijatelj Tomšič še tudi živo v spominu. Te slike nobeden umetnik bolje ne naredi.

— („Slovenske knjižnice“) četrta knjiga je od nas včeraj bila razposlana. Če bi je po kakšnej pomoti kdo izmej č. naročni-

pokoja nego sem vstal in počel svoj dnevnik pisati. Po dobrem zajutreku pri mojem gostoljubnem gospodarju, podal sem se v njegovem spremstvu, ogledati si stenografično razstavo. Čitatelje bode sigurno zanimalo, ako jim tukaj v kratkem podam pregled te razstave s posebnim obzirom na slovansko stenografijo. Na jednej velikej mizi bile so izložene naučne stenografične knjige v češkem in poljskem a tudi v ruskem jeziku pisane. Poleg njih razne stenografične čitanke in stenografični spisi znamenitega zadržaja (n. pr. Kraljedvorski rokopis, jako elegantno izdanje; — Češka čitanka tesnopismo od prof. Prazáka. prav lepa knjiga s krasno litografijo; „Tesnopis češki;“ Stenografične pesni s slovanskimi napevi, mej kojimi na prvem mestu Naprejev napev i. t. d.) Na družem prostoru češki in poljski stenogr. časopisi. Mej temi se posebno odlikujejo „Tesnopisni listy“ v mnozih tečajih, i. t. d.

Na posebnej mizi bila so Hegerjeva znamenita stenografična dela. Nad njimi je visela njegova slika; tudi neko njegovo vlastnoročno

pismo v češkem jeziku pisano bilo je tamo videti. Vsacega gledalca polastila so se pri ogledovanju teh relikvij našega mojstra neka sveta čutila. Meni se je vsaj zdelo, da se pri tem oddelku stenogr. razstave skoro vsakdo najdalje mudi in da s se mu uže iz lica morajo čitati čutila spoštovanja in zahvalnost nasproti temu možu, čutila občudovanja njegove vztrajnosti in marljivosti v delovanju. Krasni spol, ki si je se ve da tudi pazljivo razstavo ogledoval, našel je na tem predmet, ki ga je posebno zanimal. — Ako še nadalje o razstavi pripovedujem č. čitatelju, rekel bi mu, da so me posebno zanimala stenografične zadače krasnega spola, katere je poslalo k razstavi sten. društvo v Teplicu; a iznenadila me je izvrstna kaligrafija in ortografija dijaških zadač, koje so napravili dijaki srednjih šol v Pragi! Iz teh stvari se dade prepoznati marljivost učencev, a ne manje marljivost in sposobnost gg. učiteljev tega predmeta. — Ne bodem dalje govoril o tej razstavi, kajti moje pero nij sposobno vse to opisati, kar je bilo tukaj znamenitega, nego

izrečem h koncu samo to, da si jaz nijsem mislil, da so naši severni bratje uže toliko storili na polji, da imajo takove proizvode stenografične, s kojimi bi se mogel ponositi vsak drug narod. Mi Jugoslovani imeli smo sicer pri razstavi tudi skoro vse, kar se je v tem pogledu pri nas storilo (Magdičeva) „Stenografija hrvatska,“ Bezenšekovo „Stenogr. Čitanko,“ „Jugoslavenski Stenograf“) a vse to kaže samo na dober početek, ki se je pri nas storil; dok bodemo dosegli kaj znamenitega na tem polji, treba nam še mnogo raditi. Omeniti imam še — kar je osobite pozornost pri vseh navzočih vzbudilo — jeden od pisatelja teh vrstic, po njegovej vlastnej metodi napisan stenografičen tekst, pod katerim so sledili trije prevodi v navadnem pismu; istega stenogr. teksta: prvi v slovenskem, drugi v hrvatskem a tretji v srbskem jeziku i pismu. Tu sem javno pokazal, da je izvedljiva moja tvrdnja, koje sem pregovoril v 1. br. „Jug. Stenografa,“ da se namreč dade prilično lepo spojiti jugoslovanska narečja v jeden stenografični pismeni jezik. (Konec prih.)

kov ne bil dobil, naj izvoli s korespondenčno listnico reklamirati.

— (Slovenska Talija), katero izdaje dramatično društvo v Ljubljani za tekoče leto, je uže v treh zvezkih dotiskana, četrti pak bode sigurno pred občinim zborom gotov, in v rokah gospodov društvenikov. Kakor čujemo, oziral se je odbor dramatičnega društva posebno na potrebe čitalnic in jednacij društev po deželi, ter preskrbel izdajo jednacega zvezka samih manjših iger. Občni zbor bode 3. julija t. l.

— (Kranjsko planinsko društvo) je imelo predvčeranjem občni zbor. V odbor so voljeni: dr. Moše, Bamberg, Klauser, Wurner in Linhart.

— (Imenovanje.) G. avskultant Jakob Munda v Novem mestu je imenovan za adjunkta.

— (V Postonjsko jamo) se pelje jutri zjutraj če bode lepo vreme mnogo ljudij iz Ljubljane, mej temi tudi več ljubljanskega Sokola.

— (Ljubljanski filharmonikarji) se denes odpeljejo v Beljak na Koroško, menda nemškutarsko petje širit, s katerim tukaj ne opravijo dosti.

— (Ljubljanski škof) bode sv. birmo delil in kanonično obiskovanje opravljal: 17. junija do polu dne v Škocijanu pri Turjaku; po polu dne v Turjaku; 18. do polu dne v Presarji; 19. do polu dne v Borovnici; 20. do polu dne v Dolu; po polu dne v Št. Heleni; 21. do polu dne v Mengšu; 22. do polu dne v Dobu, in po polu dne v Ihanu.

— (Iz Selc) se piše „Danici,“ da bodo tam 24. t. m. obhajali 400letnico, odkar je ustanovljena Selska fara. Povabljeni so k tej slovesnosti vse nove iz naše izločene fare: št. Lenart, Dražgoše, Zali log, Bukovšica, Sôrica in Železnike, ki pridejo s procesijo posamezno vsaka jeden dan k stari materi fari. Povabljeni so tudi drugi, katere srce veže na to faro.

— (Duhovenske spremembe.) V ljubljanskej škofiji: Prestavljena sta gospoda: Ljudovik Škufca iz Polhovega gradca za duhovnega pomočnika v Radeče, in Fr. Avguštin za II. duh. pom. v Dobropolje.

— (Od g. Fr. Kotnika) iz Vrhnik smo dobili sledeče pismo: „Pisatelju dopisa iz Vrhnik v št. 124 od 31. maja „Slov. Naroda“ dajem na znanje, da je jedini uzrok, zakaj jaz nissem hotel več prevzeti zopet mi ponujeno volitev v cestni odbor samo ta, da mi moja druga opravila ne dopuščajo, toliko časa temu poslu žrtvovati, kolikor ga ta velevažna zadeva potrebuje, ne pa zaradi kacij zaprek in nasprotovanj, bodi si od te ali one strani. S odličnim spoštovanjem itd.“

— (Umrlo v Ljubljani) je meseca maja t. l. 92 osob, 47 moškega in 45 ženskega spola.

— (Iz Šmarskega okraja pri Celji) se nam poroča, da je tudi tam mraz po dolinah uničil vinsko trto.

— (Toča) je baje tudi pri Novem mestu pobila.

— (V Koroškej beli) obhajajo 12. jun. obletnico po župnikom Plemeljem.

— (Iz Gorice) poroča „Soča“ mej družim: Naši Italijanci se nas Slovencev strašno bojé; iz gole bojazni so odrekli ljubljanskemu dram. društvu gledišče, drugače se ne more ta reč tolmačiti, če se pomisli, da vsacemu nemškemu ali družemu švindlerju

radovoljvo odprejo prostore goriškega muznega tempelja. S tem pa nam Slovincem prav malo škodujejo; in se smejamo takej otročej politiki in bomo še dostikrat poiskali priliko, da osmešimo naše Italijance. — Vendar pa svetujemo gospodom, da ne posnemajo preveč Abderitov ampak da so odločni in dosledni do zadnje pičice in za to bi jim svetovali, da bi tudi sklenili, da odslej ne bodo „per sclaf“ več prodajali, kajti čudno je, da ljudje, kateri nečejo poslušati slovenščine, sami cel ljubi dan slovensko govoré po prodajalnicah in drugod. — Ubi consequentia! To pa uže denes stavimo, da bo dramatično društvo če ne letos, pa gotovo k letu igralo v Gorici na strah vsem Italijancem.

— (Velika nesreča) pripetila se je oni teden blizu Kobarida na Goriškem prav na laderskem mostu. Dva kmeta iz Dreznice napregla sta dva mlada konjiča v jeden voz poln slame, ter peljala sta se v Kobarid. Preko večera vrne se jeden iz meju njih z vozom in nekoliko turšice na njem iz Kobarida v Dreznico, mej tem ko se je drugi še nekaj časa v trgu obotavljal. Komaj iz Kobarida izšedši, splašijo se na malem klančku mladi konji in se v strašanski dir spuste; kmet je še za časa iz voza skočil in se le malo poškodoval, a konja došedša do mosta ovijeta jo nagloma na desno črez most, voz trešči strašansko ob močen zid, oje se zlomi in vrzi se strgajo, konja pak v tem hipu kakor dve lebki peresci črez ne visok zid v Sočo odletita. Našli so ju stoprav po par dnevih na idrskih prodih mrtva in naprežena še, kakor peprej. Jeden imel je vso črepijo razbito, drugi pa nij bil čisto nič poškodovan.

Razne vesti.

* (Norec.) V Trstu so zaprli necega kranjskega kmeta iz postonjske okolice, ki je po Trstu norel in čudno krmulil svoje obraze mimogredočim spremljan od cele jate malih tržaških fakinkov.

* (Štirje ljudje zgoreli.) Na spodnjem Avstrijskem je 29. maja v vasi Stronses gorelo 18 hiš. Nek kmet je hotel svojega sina iz goreče hiše rešiti, a oba sta v plamenu zadušila se. Neka mati s svojimi hčerami nij mogla skozi gorečo vežo, bežala je v klet, a dve hčeri so bile zadušeni, mater so kasneje težko k življenju obudili.

* (Psi so raztrgali) na Dunaji v predmestju Hernals po noči 1. junija neko najstletno deklico, ki je, revica, po noči zašla v dvorišče ograjenega prostora. Deklica je bila zgubila 20 krajcerjev, bala domov iti in hotela prenočiti na tujem ograjenem zemljišči. Čuvaji psi so jo prijeli in raznesarili.

* (Bobnov ne bo več.) Vojno ministertvo je ukazalo, da se imajo pri pešpolkih, ki imajo tamborje, bobni odpraviti in sploh vpeljati rogovi. Razlogov za ta ukaz je več, mej temi tudi ta, da se ljudje, ki niso dosti muzikalični, bobna teže naučé, ko roga. Glavni uzrok pa je menda ta, da boben veljá 22 gld., rog pa le 5 gold. 20 kr. in vendar

dalje trpi. S tem misli ministertvo prihraniti po 68.500 gld. na leto.

Umrli v Ljubljani

od 30. maja do 1. junija:

Gustav Ruda, 22 l., sin c. kr. uradnika, za jetiko. — Jarnej Maselj, 37 l., sin posestnika, v bolnici za jetiko. — Jakob Burja, 63 l., za jetiko. — Ferdo Kopač, dete malarja, 1 dan, vsled slabosti zaradi prezgodnjega poroda. — Franjo Štrum, dninar, 48 l., v bolnici, vsled vnetja možjan. — Bernarda Brus, 1 m., dete c. kr. uradnika, za božjastjo. — Petar Arko, dninar, 57 l., v bolnici vsled slabosti. — Franjo Koren, posestnik, 65 l., vsled slabosti. — Elizabeta Žlebnik, 80 l., v bolnici vsled starosti. — Marija Tomec, delavka, 38 l., v bolnici, za jetiko. — Marija Bizjak, 30 l., v bolnici, za jetiko.

Tržne cene

v Ljubljani 3. junija t. l.

Pšenica hektoliter 9 gld. — kr.; — rež 6 gld. 40 kr.; — ječmen 4 gld. 80 kr.; — oves 3 gld. 80 kr.; — ajda 6 gld. — kr.; — prosó 4 gld. 80 kr.; — kornuza 6 gold. — kr.; krompir 100 kilogramov 4 gld. 30 kr.; — fižol hektoliter 8 gld. — kr.; masla kilogram — gl. 96 kr.; — mast — gld. 85 kr.; — špeh frišen — gld. 70 kr.; — špeh povojen — gld. 75 kr.; jajce po 1²/₃ kr.; — mleka liter 8 kr.; govednine kilogram 48 kr.; — teletnine 42 kr.; — svinjsko meso 64 kr.; — sena 100 kilogramov 3 gld. 85 kr.; — slame 3 gold. 50 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 9 gold. — kr.; — mehka 6 gld. — kr.

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem, kateri so nam svoje sočutje tako toplo izražali in se sprevoda nepozabljive sestre, oziroma hčere

Marije Zmerzlikar,

v tako obilnem številu udeležili, izreka najsrčnejšo zahvalo žalujoča

Rodbina Zmerzlikar.

V Logatcu 1. junija 1876.

(168)

Kažipot po Ljubljani.

Kdor želi inserirati pod to rubriko svoj posel, obrt itd. takó, da je ožnaniło uvrsteno skozi tri mesece vsako nedeljo, more to v 4 do 5 vrstah po jako znižanej ceni storiti, katera se izve pri administraciji „Slovenskega Naroda“.

Franjo Zeleznikar

se je preselil s svojo

krojaško delavnico

v poslopje Ljubljanske čitalnice, ter se priporoča slav. p. n. občinstvu, posebno tudi čest. duhovščini z obljubo, da bode izročena mu dela vestno in točno izvrševal. (128—5)

Kdor potrebuje

metrične mere in uteže

kuhinjsko posodo plehasto ali iz vlitenga železa, kakor košarno orodje za pohišstvo in za zidanje, potem orodje za mizarje, tesarje itd. vse to dobi po najnižej ceni pri **Franco Terčaku** (prej Božiču) na glavnem trgu št. 10. (12)

Knjigovez E. Hohn

na starem trgu št. 157 jedini v Ljubljani, prevzema in izdeluje najhitreje, najcenejše vsake vrste dela. Posebno se priporoča č. gosp. duhovnikom. (13)

Gostilničar „pri Sokolu“

na stolnem trgu, priporoča svojo uže staro gostilno. Dalje naznanja, da ima tudi letos izvrstna vina in vedno dobre jedila kakor klobase itd. po nizkej ceni. (18)

V Josip Levcevej

speceriskej štacuni na št. Peterskem predmestju št. 18 tik mearskega mosta dobi se najboljše blago potem štaj. bruse, kupuje in prodaja na debelo poljske pridelke fižol, krompir, črešnje, repo, zelje, orehe itd. (13)

Prostovoljna dražba.

Mokronoška graščina na Dolenjskem prodaje javno in prostovoljno svoj mlin, imenovan „Bizjak“ z gospodarskim poslopjem in zemljiščem vred 16. avgusta t. l. do polu dne ob 10. uri na mestu.

Mlin je oddaljen pol ure od Mokronoga, na Mirni ter na jako ugodnem kraju ležeč, s 4 tečaji in v prav dobrem stanju. Pol ure na okolo nij nobenih mlinov. Poleg mlina skupljeno zemljišče znaša črez 12 oralov. Izklicana cena je 5500 gold. Vplačevanje določi se po dogovorih in se lahko tudi v obrokih odrajtuje.

Vsak dražitelj mora vložiti 10% vadijuma.

Mokronog na Dolenjskem 1. junija 1876.

Oskrbištvo Mokronoške graščine.

Lek zoper gušo (krof),

izkušeni pripomoček zoper gušo (debel vrat), razpošilja z nakazanjem o rabljenju po 1 gld.

V. Franz

in Holoubkače a/d bñm. Westbahn.
(134—7) (Češkem.)

Radgostski univerzalni čaj in rožnovski maho-rastlinski celtilčki,

priporoča se posebno

za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolezni, posebno za sušico, želodečovo slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajoč se pljučnici!

Veliko število priznanskih pisem razpolagajo se v prepričanje.

Javna zahvala.

Vaše blagorodje!

Vsled Vašega mi poslanega Radgostskega univerzalnega čaja ozdravil sem popolnem v devetih dnevih moje trimesečne bolezni želodskega katara, čutim se zdravega, imam dober tek in Vam izrekam zato gospod lekar, mojo najsrčnejšo zahvalo.

Josip Kramarić, stotnik.

Ogulin na Hrvatskem, 7. oktobra 1875. Gospodu lekarju Seichertu v kopelji Rožnov.

Akoproem hvala bogu nijsem tako bolan kakor poprej, ker morem zopet svoja posla opravljati, vendar nečem biti brez Vaših izkušenjih zdravil, brez katerih bi letošnje zime skoro ne bil preživel. Radi moje zadnje bolezni čutim zjutraj časi se nekako suho grlo in tudi me močno peče v prsih, ko pa Vaš čaj pijem in rabim Vaše celtilčke, mi je takoj bolje. Ker sem oba zdravila uža porabil, blagovolite mi poslati po poštne povzetku 2 paketa Radgostskega univerzalnega čaja in 6 škatlic rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov. Z najodličnejšim spoštovanjem ostajem Vašemu blagorodju udani

Hubert Zelinka, župnik

v Obietau pri Sari (na Moravskem). Blagorodnemu gospodu lekarju J. Seichertu v Rožnov!

Moje triletno dete mučil je pol leta hudi zadušljivi kašelj, da nobeni mnogih lekov nij pomagal. Poskusila sem kot zadnji lek Vaše aromatične Rožnovske maho-rastlinske celtilčke, od katerih sem k sredi jedno originalno škatlji iz Rožnova soboj prinesla. Dosegla sem mojemu malemu bolniku tako čudapolno in hitro ozdravljenje, da Vas prosim za njegova drugega otroka, kateri tudi kašljati začelja, dve škatljici teh nepresegljivih maho-rastlinskih celtilčkov poslati s poštne povzetkom.

S spoštovanjem
Roza Wawra,
soproga zdravnika.

Olomuc, 12. sept. 1874.

Velečestiti gospod!

Zopet me dolžnost veže, zahvaliti se Vam za izvrstne Rožnovske celtilčke, kateri so mi toliko koristili, ravno tako tudi radgostski čaj, katerega sem užival. Vsakemu, kateri občuti prsne bolezni, kašelj ali jednake bolezni nasvetoval bodem, naj se zaupno obrne do Vas gospod, ker Vaš lek gotovo pomaga vsacemu. Prosim, da mi pošljete dva paketa čaja in ravno toliko škatlic celtilčkov.

Ostajam vašemu blagorodju

Karl Mitěko, knjigar.

V Pragi, 16. oktobra 1874.

Od tega po zdravniške razložbi in predpisih pripravljeni čaj, velja za 14dnevno rabo pripravljeni paket z nakazom o rabi 1 gold. av. velj. Jedna originalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posebej.

Radgostski univerzalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtilčki dobivajo se jedino le v lekarni **J. Seicherta v Rožnovi** (na Moravskem) in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštne povzetku.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarji: **W. Mayr v Ljubljani**, **A. Beinitz v Celovei**, **W. König v Mariboru**, **Anton Nedwed „zum Mohren“ v Gradi** in **J. Cejbek v Zagrebu**. (392—19)

Zaloga

napravile so bodo v vseh lekarnah in večjih štacurah materialnega blaga.

Uvajenec ali učenec,

močne konstitucij in z dobrimi šolskimi izpričevali, sprejme se takoj v mojoj nürnbergski in galanterijnej štacuni.

(167—2)

Vaso Petričić.

Strelovod

najnovejše konstrukcije,

za obrambo za vsake vrste posestva, cerkva, samostane, graščine, gospodarska posopja, magacine, parne dimnike itd. prodaje prav po ceni

Ignacij Tagleicht.

Zaloga je na Dunaji, v mestu, Heiligenkreuzerhof, (I. Schönlaterngasse 5).

Strošino ceno razpošilja zastoj. Naročila iz dežele se takoj izvrše (151—3)

Zaradi uže pripetnega zamenjanja imen, prosi se uljudno, ime in naslov natanko napisati.

Mej mnogimi anonci, posebno za ure in zlato blago je mnogo taci, ki prebivalce po deželi samo sleparijo. Vsak naj bude svarjen za svojo lastno korist pred kupovanjem, kjer firma prodajalcev ne garantira zadostno. Vse ure in drugo zlato blago, katero kdo pri meni kupi, izmenjam mu po volji vsak čas, ali pa tudi nazaj sprejem, to je dokaz najostreje soliditete!

Neverjetno, pa resnično!

Za 10 in 12 gl. prava angleška, srebrna cilindur ura s primerno verižico in medailonom, etuijem, ključkom in petletnim garancijnim listom in po vrhu še jedno rezervno steklo za uro. Ravno iste krono-časomerne ure fino ognjo-pozlačene samo gl. 12.50.

Samo 18 ali 25 gl. prava angleška srebrna anker-ura, savoneta z dvojnimi pokrovom, fino izrezana poleg tudi še verižica in garancijni list.
Samo 13 gl. prava angleška srebrna in ognjo-pozlačena kronometer-ura z verižico vred, z usnjatim etuijem in garancijnim listom.

Samo 16 ali 17 gl. prava angleška Prince of Wales-remontir-ura, najmočnejšega kalibra s kristalnim steklom.

Samo 14 ali 17 gl. prav mala ura za dame iz pravega srebra in ognjo-pozlačena, poleg vratna verižica in garancijni list.

Samo 20 gl. prava angleška fino ognjo-pozlačena srebrna kronometer-ura z dvojnimi plaščem, fino emailirana, poleg tudi še fina verižica, medailon in garancijni list.

Samo 18 ali 20 in 25 gl. najfinejša srebrna prava angleška anker-ura na 15 rubinov poleg verižica, medailon, usnjati etui in garancijni list.

Samo 20 in 25 gl. srebrna remontir-ura brezi ključka za naviti, poleg verižica in medailon.

Samo 40, 50 in 60 gl. zлата ura za dame z dijamanti.

Samo 30, 35 in 40 gl. prava srebrna remontir-ura z dvojnimi plaščem, garantirana in patentirana.

Samo 23, 25, 27 gl. zлата ura za dame z verižico, medailonom in garancijnim listom.

Samo 35, 45, 50 gl. prava angleška zлата anker-ura s kristalnim steklom.

Samo 60, 75, 100 gl. fina zлата remontir-ura s kristalnim steklom. 105 in 115 gl. z dvojnimi plaščem.

Samo 200—300 gl. pravi angleški kronometer z remontirnim dvojnimi plaščem in kristalnim steklom.

Razun tega pak še vsake vrste drugod od kakega drugega anoncirane ure in gotovo cenejši.

Atelier za popravljanje.

Stare ure, dostakrat preljudi družbinski spomeniki popravljajo se, ter onove. Cene popravljanja s petletno garancijo: gld. 1.50, 3, 5 do 10 gld.

Dunajska borza 3. junija.

Izvirno telegrafsko poročilo.			
Enotni drž. doig v bankoveh	64 gld	75	kr.
Enotni drž. doig v srebru	68	20	
1860 drž. posojila	106	50	
Akcije narodne banke	804	—	
Kreditne akcije	134	10	
London	121	75	
Napol.	9	68 1/2	
C. k. cekini	5	76	
Srebro	103	20	

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

izdeljuje **Gabriel Piccoli**, lekar na dunajske cesti v Ljubljani. Tudi najboljši in najcenejši pripomoček za čiščenje ust.

1 škatljica zobnega praška . . . 40 kr.
1 steklenica ustne vode . . . 60 kr.
(#3—11)

Zlatnina.

Od c. kr. kovničnega urada na Dunaji kot pravo izkušeno.

Prstani.

Prstani za dame gl. 6, 7, 8, 9, 10, 12, 14, 15. Prstani s pečatnikom za gospode gl. 8, 10, 11, 12 do 20.

Poročni prstani gl. 5, 6, 7, 8.

Zlate verižice za ure.

Verižice, kratke s ključkom gld. 1, 20, 25, 30, 35 do 80 v vsakej obliki.

Verižice, dolge z gladkim ali facijoniranim pahačem z biseri gl. 28, 30, 35, 40, 50, 55, 60, 65, 70, 80 do 150.

Zlati medailoni

za gospode in dame.

S pravimi kamenji gl. 14, 16, 18, 20, 24, 30, 35, 40, 45, 50.

Zlate garniture.

Brože in uhani gl. 18, 20, 24, 30, 35, 40.

S pravimi kamenji ali biseri gl. 36, 40, 45, 50 do 20.

Z dijamanti in brilanti gl. 60, 80, 90, 100 do 200

Zlati uhani.

Lečneči za otroke gl. 1.25, 1.50, 1.75, 2, 3 se ali brez kamenjčkov.

Uhani, dolgi ali okrogli se ali brez kinča, gladki ali pa se pravim kamenjčkom ali pa v obliki sulice gl. 12, 15, 18, 20 do 30.

Boutoni z dijamanti ali brilanti gl. 50, 55, 90, 100 do 500.

Zlate gumbes za kemisete in manšete.

Z dragocenimi kamenjčki gl. 6, 7, 8, 10, 12, 14, 18, 20.

Zlate brože.

Enojne najnovejše oblike gl. 12, 15, 20 do 25.

S slikami gl. 12, 15, 16 do 40.

Zlati križci.

gl. 6, 7, 8, 9, 10, 12.

S biseri ali dragocenimi kamenjčki gl. 8, 9, 10, 12 do 25.

Zlate prsne igle.

V različnih oblikah, Jokey, Sport itd. od gld. 5 do 30.

S dragocenimi kamenjčki od gl. 5 do 30.

S brilanti gl. 15 do 150.

Zlati brazleti.

Gladki obročki, različne širokosti gld. 18, 20, 26, 30 do 60.

S pravim kamenjčkom ali biseri gld. 30, 36, 40, 50 do 80.

S brilanti od gl. 80 do 500.

Pismena naročila

izvrše se v 24 urah proti poštne povzetku ali pripošiljati novecev. Na zahtevanje razpošiljajo se tudi ure in zlatnina proti poštne povzetku za izbiranje, ter se za neobdržano vrača denar nazaj.

Moje cene so vedno nižje, kakor najnižje povsod, ter zahtevam dobička le sedanjemu času primerno.

Vsi, kateri želé nove ure in zlatnino naročiti, Vsi, kateri stare ure ali staro zlatnino za novo izmenjati želé, se uljudno prosijo, da se obrnejo na mojo firmo. (26—17)

Philipp Fromm,

fabrikant ur in zlatnine,

Rothenthurmstrasse šte. 9, nasproti Wollzeile, DUNAJ.

Naj se ne pozabi naslov.

Štacuna

v sredini mesta, pripravna za steklotrčce, oddaje se k sv. Mihaelu. Več se izve v **anoncen bureau-u Fr. Müllerja v Ljubljani.** (148-3)

Dramatična šola,

katero je ustanovilo „dramatično društvo v Ljubljani“, se prične **1. junija t. l.** — Poduk v deklamaciji, mimiki, petji in v drugih k dramatik spadatajočih predmetih bude brezplačen.

Oglasi se sprejemajo v dramatične pisarni (v I. nadstropji čitalnice) v uradnih urah od 2.—4. ure po polu dne.

V Ljubljani 25. maja 1876.

Odbor dramat. društva.

Slovenske

lepoznanske knjige.

V založbi „Narodne tiskarne“ v Ljubljani so izšle in se morejo dobiti sledeče slovenske knjige:

A. Romani in povesti:

1. **Erazem Tatenbah.** Izvirna povest, spisal J. Jurčič, velja 50 kr.
2. **Meta Holdenis.** Roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik 50 kr.
3. **Kantorčica.** Roman s pogorskega zakotja, Češki spisal Karolina Sečla; poslovenil Franjo Tomšič, velja 50 kr.
4. **Prvi poljub.** Novela, spisal J. Skalec. — Na črni zemlji. Novela, spis. J. Skalec, velja 25 kr.
5. **Kazen.** Novela, francoski spisal H. Rivière, poslovenil Davorin Hostnik. — **Cerkev in država v Ameriki.** Francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Davorin Hostnik, velja 25 kr.

B. Listki v zvezkih:

- I. zvezek, ki obsega: Stenografija, sp. dr. Ribič. — Životopisje, sp. Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, sp. Fr. Levstik. — Telečja pečenska, novela, sp. J. Jurčič. — N. Machiavelli, sp. dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, sp. dr. Celestin. — Trstvo z grozdom na Raskem, sp. dr. J. Vošnjak. — Čigava bode? Novela, sp. J. Ogrinec. Velja 25 kr.
 - IV. zvezek, ki obsega: Lepi dnevi. Sp. Paulus. — Plašč. Novela. Ruski spisal N. V. Gogol; poslovenil L. Gorenjec. — Nekoliko opazek o izdaji slovenskih narodnih pesnj. Spisal prof. dr. Krek. Velja 25 kr.
- Kdor hoče katero koli teh knjig dobiti, naj piše „Narodne tiskarne“ in jih dobi po poštne povzetki. Vse skup se dajo za znižano ceno 2 gold.

„Prava Franck-kava“

najbolji, najfinejši pridatek k indijske kavi

Henrik Francka sinov v Ludwigsburgu.

Posestnik peterih fabrik v Ludwigsburgu, Rieth, Bretten, Meimsheim in Grossgartachu.

Zaloga v vseh boljših špecerijskih štacunah tu in v okolici.

Svarilo!

Mnogo fabrikantov ponareja ime **Franck** na način, da morejo prodajati svoj fabrikat povsodi za **pravo Franck-ovo**.

Jedino zunanje izpoznavno znamenje „prave“ Franck-kave je podpis **Henrik Francka sinov**. Vsi zaboji, paketi, na katerih nij pisava

„Henrik Francka sinovi“

je ponarejen fabrikat. Prosimo tedaj nujno, pri kupovanji vedno natanko na podpis, kot jedino zunanje znamenje za „pravo“ Franck-kavo paziti.

V Ljubljani, meseca maja 1876.

(149-5)

Zastopnik **Henrik Francka sinov v Ludwigsburgu:**

Ivan Lininger v Ljubljani.

Gostilnica pri Virantu (Sternwarte).

Zahvala in priporočilo.

P. n. občinstvu zahvaljujem se za dosedanje mnogobrojno obiskovanje, ter ob jednem naznanjam, da sem denes odprl popolnoma novo uredjeni in sedaj senčnati

vrt s kegljiščem

vred. — Točim izvrstno **mrzlo** v ledenici shranjeno **Kozler Märzen-pivo** in okusna **dolenjska vina**. Tudi vedno skrbim za dobre jedila, za jutraj, o polu dne in na večer.

Na dobri in ceni **obed** sprejemam vsak dan goste.

Z najodličnejšim spoštovanjem

(154-3)

Tine Grčar, gostilničar.

Gostilnica pri Virantu (Sternwarte).

Alle Diejenigen,

die noch zu der auf den

14. & 15. Juni d. J.

amtlich festgesetzten 1ten Ziehung der vom Staate genehmigten und garantierten **270sten Hamburger Geldverlosung.**

Originalloose aus unserer

vom Glücke begünstigten Collecte

zu beziehen wünschen, belieben uns ihre gefälligen Aufträge nunmehr baldigst direct zugehen zu lassen, da unser Vorrath durch die zahlreich einlaufenden Bestellungen bald vergriffen sein dürfte.

Preise der Loose 1 Klasse:

Ein ganzes Originalloos M. 6 oder 5. B. fl. 34.

Ein halbes Originalloos : 3 : : 17.

Ein viertel Originalloos : 14 : : 7.

Die Aufträge werden gegen Einzahlung oder Nachnahme des Betrages prompt ausgeführt und die amtlichen Pläne gratis beigelegt. Amtliche Gewinnlisten und Auszahlung der Gewinne sofort nach Entscheidung.

S. Sacks & Co., Hamburg,
Staats-Effecten-Handlung.

Še nikdar tako po ceni!

Kdor želi imeti prav cene, jako lepe in dobre reči, ta naj naroči brzo, dokler je še kaj v zalogi, v našem odlikovanom

Bazaru

za smešno nizko ceno **samo gl. 5.90,** za kateri znesek se do bodo sledeče jako lepe reči in sicer:

- 1 okusno ognjo-pozlačeno remontoir ural koncertina, skušeni muzikalni instrument z nebeškimi glasovi, na katerem je mogoče po kratkej vaji najlepše komade igrati.
- 1 elegantni angot solnčnik za dame.
- 2 japan. vazi za cvetlice, bogato z zlatom okinčani.
- 2 salonska svečnika v obliki podob iz album za fotografije, bogato z zlatom okinčani, in končno
- 1 kompletna union garnitura za kaditi, pri kateri je vse, kar potrebuje tobakar in za darila jako pripravno.
- 1 žepni telegraf, popolnoma novo iznajden in patentiran aparat, s katerim je mogoče ustne depeše v najdaljše kraje pošiljati.
- 1 fini Viktorija pas za dame.
- 1 album za fotografije, bogato z zlatom okinčani, in končno
- 1 jako lepa shrambica, v kateri je vse, kar poželji srce mlade dame
- 1 To krasno darilo okinča vsako salonsko mizo in je za darilo posebno pripravno.

(135-5)

Vse tu navedene jako cene darila veljajo vkupaj **samo gl. 5.90** in se dobivajo v velikej zalogi

Blau & Kann-a,

Dunaj I., Babenbergerstrasse šte. 1.

Naročila iz dežele oskrbe se točno proti poštne povzetku.

Izdatelj in urednik **Josip Jurčič.**

Restauration Weber!

Podpisani usoja se p. n. občinstvu ujudno naznati, da je z denšnjim dnevom otvoril

restavracijo

na starem trgu h. šte. 167.

Ustrezal bode čestitim gostom z izvrstnim **dolenjskim vinom** in **Kozlerjevem Märzen-pivom**. Ravno tako bode ustrezal gostom z okusnim zajutkom in dobro večerjo, tudi sprejema goste na **obed**, ter se vsak dan lahko abonira.

Prav obilnega obiskovanja nadejaje priporoča se z odličnim spoštovanjem

(150-3)

Weber, restavrant.

Restauration Weber!